

РЕШЕНИЕ

№ 27

гр. ЛЕВСКИ, 18.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛЕВСКИ в публично заседание на двадесет и първи март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Десислава К. Н.а

при участието на секретаря ИЛИЯНА П. ИЛИЕВА-ИВАНОВА като разглежда докладваното от Десислава К. Н.а Административно наказателно дело № 20234410200011 по описа за 2023 година на основание данните по делото и закона, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба от Н. С. У. от гр.П., чрез адв.М.Б. – ПлАК, против Наказателно постановление №21-0293-000553/09.08.2021г. на Началник Сектор Пътна полиция при ОД на МВР-Плевен, с което на жалбоподателя на основание чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, за нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП. В жалбата са наведени доводи, че наказателното постановление е неправилно и незаконосъобразно, при нарушение на процесуалните правила и на материалния закон. Изложени са съображения за липса на субективния елемент на състава на нарушението, за което жалбоподателят е санкциониран. Моли наказателното постановление да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв.Б., който поддържа жалбата по изложените в нея доводи. Моли атакуваното наказателно постановление да бъде отменено и в полза на жалбоподателя да бъдат присъдени разноси за адвокатско възнаграждение.

Ответникът по жалбата Началник РУ Левски при ОД МВР Плевен в писмено становище навежда довод, че жалбата е неоснователна и недоказана и моли същата да бъде оставена без уважение. В съдебно заседание не се

явява и не се представлява.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Жалбата е подадена в срок, от процесуално легитимирано лице, предвид на което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, поради следните съображения:

От събраните по делото гласни и писмени доказателства се установява следната фактическа обстановка:

На 24.09.2020г. „***“ ЕООД, ЕИК:***, представлявано от управителя П.А.В., закупило с договор за покупко-продажба на МПС с нотариална заверка на подписа, товарен автомобил „***“ с рег.№***. Договорът бил изпратен служебно от нотариуса и въведен в АИС КАТ. Дружеството собственик на автомобила не изпълнило задължението си да регистриран на негово име превозното средство в установения в чл.154, ал.2 от ЗДвП едномесечен срок.

На 25.11.2021г., служебно, чрез отбелязване в АИС КАТ, била прекратена регистрацията на посочения товарен автомобил на основание чл.143, ал.15 от ЗДвП поради непререгистрация на автомобила от новия собственик в указания от закона срок.

На 30.01.2021г., около 12,30ч. жалбоподателят Н. С. У. управлявал процесния товарен автомобил „***“ с рег.№***, собственост на „***“ЕООД, в с.Градище, общ.Левски, по ул.“Генчо Хинчев“. По същото време полицейски служители - свидетелите Т. Х. С. и М. А. А., спрели автомобила за проверка. В хода на извършената проверка била направена справка с ОДЧ и било установено, че автомобилът е с прекратена регистрация.

Свидетелят В. Н. С., към този момент на длъжност мл. автоконтрольор при ОД МВР Плевен, съставил на жалбоподателя АУАН сер.ГА №36211/30.01.2021г. за нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП. Свалени и иззети били 2 бр. рег. табели с №***.

В Районна прокуратура - Плевен били изпратени материали и образувано досъдебно производство №2245/2021г. по описа на същата прокуратура за престъпление по чл.345, ал.2 от НК.

С Постановление от 15.07.2021г. наказателното производство по посоченото досъдебно производство било прекратено и след влизането му в сила постановлението било изпратено на Началник РУ-Левски за прецизиране възможността за реализиране на административно-наказателна отговорност.

На 09.08.2021г. Началник РУ – Левски при ОД МВР Плевен издал обжалваното Наказателно постановление №21-0293-000553/09.08.2021г. на Началник Сектор Пътна полиция при ОД на МВР-Плевен, с което на жалбоподателя на основание чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, за нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена от събраните по делото гласни и писмени доказателства и доказателствени средства, както следва: гласни доказателствени средства - показанията на свидетелите В. Н. С., Т. Х. С., М. А. А.; писмени доказателства – АУАН сер.GA №36211/30.01.2021г., Наказателно постановление №21-0293-000553/09.08.2021г. на Началник Сектор Пътна полиция при ОД на МВР-Плевен, Постановление на прокурор при РП-Плевен от 15.07.2021г. за прекратяване на наказателно производство, справка за нарушител/водач, Заповед рег.№8121з-515/14.05.2018г. на МВР, както и служебна справка в ЕПЗЕАУ – Търговски регистър.

Съдът даде вяра на показанията на разпитаните свидетели, като последователни и безпротиворечиви – вътрешно и помежду си. Липсата на подробни спомени у свидетелите относно определени обстоятелства, касаещи процесното деяние, съдът отдаде на изминалия дълъг период от време от датата на извършената проверка, както и на обстоятелството, че се касае за факти, установени по време на изпълнение на служебните им задължения, които не представляват изключително събитие в живота им и се характеризират с еднотипност на случаите. Даде се вяра и на писмените доказателства, като официални документи, издадени от компетентни длъжностни лица, по предвидения в закона ред и неоспорени от страните.

С оглед на така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Обжалваното наказателно постановление е съставено в предписаната от закона писмена форма от компетентно лице и в сроковете по чл.34 от ЗАНН. Същото е издадено на основание чл.36, ал.2 от ЗАНН, въз основа на постановления на прокурор за прекратяване на наказателно производство.

В хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Съдът намира, че с оглед събраните на съдебното следствие доказателства вмененото на жалбоподателя нарушение е недоказано от субективна страна.

Безпротиворечиво се установява, че на посочените в наказателното

постановление време и място жалбоподателят Н. С. У. е управлявал процесното МПС, което към датата на деянието - 30.01.2021г., е било със служебно прекратена регистрация на основание чл.143, ал.15 от ЗДвП.

Формално, от обективна страна, жалбоподателят е осъществил състава на вмененото му нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП, тъй като е управлявал МПС, което не е било регистрирано по надлежния ред.

От събраните по делото доказателства обаче не може да бъде направен безпротиворечив и еднозначен извод, че водачът на процесното МПС е имал съзнанието, че същото е с прекратена регистрация.

Установява се, че към момента на деянието жалбоподателят Н. С. У. не е бил собственик на автомобила или представляващ юридическото лице – собственик, както и че към този момент МПС е било с поставени регистрационни табели.

Липсват приобщени доказателства, от които да бъде направен извод, че същият е бил уведомен от собственика, че автомобилът не е пререгистриран след закупуването му, респективно, че е със служебно прекратена регистрация.

В тежест на административно-наказващия орган е да докаже всички съставомерни факти от обективна и субективна страна на вмененото нарушение.

Предвид на изложеното, както и обстоятелството, че МПС е било с поставени регистрационни табели, следва изводът, че жалбоподателят към момента на проверката не е съзнавал, че управлява автомобил с прекратена регистрация.

Липсва интелектуалният момент на вината по смисъла на чл.11 от НК, респективно умисъл у санкционираното лице за извършване на нарушението по чл.175, ал.3 от ЗДвП.

Липсата на субективна страна от състава на вмененото административно нарушение води до извод за несъставомерност на осъщественото от жалбоподателя деяние. Съгласно чл.6 от ЗАНН административно нарушение е това деяние, което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред.

Обжалваното наказателното постановление, с което Н. С. У. е санкциониран за нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП се явява незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора, основателно е направеното от жалбоподателя искане за присъждане на адвокатско възнаграждение на основание чл.63д,

ал.1 от ЗАНН. От ответника по жалбата е направено възражение за прекомерност на адвокатския хонорар, което с оглед фактическата и правна сложност на делото следва да бъде уважено на основание чл.63д, ал.2 от ЗАНН. ОДМВР – Плевен следва да бъде осъдена да заплати на адв.М.Б. – ПлАК адвокатско възнаграждение в размер на 400 лева, изчислено съобразно чл.18, ал.2, вр. чл.7, ал.2, т.1 от Наредба №1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №21-0293-000553/09.08.2021г. на Началник РУ Левски при ОД на МВР-Плевен, с което на Н. С. У., ЕГН:*****, с адрес: гр.П., ул.***, на основание чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, за нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП, като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОСЪЖДА на основание чл.63д, ал.1 от ЗАНН Областна дирекция на МВР – Плевен да заплати на Н. С. У., ЕГН:*****, с адрес: гр.П., ул.“***, разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 400 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр.Плевен в 14 – дневен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Левски: _____